

kassen, da disse Love, idet de paalagde den enkelte Commune et efter Hartkorn, Assurance m. m. beregnet Contingent til Statskassen, nødvendigtvis maatte sikkre Kommunen Skatteydelse af de til dens Hartkorn og Bygninger knyttede Næringer, selv om vedkommende Næringsbrugere ikke havde fast Dphold i Kommunen.

Til nærmere Oplysning om, i hvilke Henseender det foranstaaende Lovforslag iøvrigt er afvigende enten fra Bestemmelserne i det fra Kjøbenhavns Communalbestyrelse fremkomne Forslag eller fra Bestemmelserne i Loven af 19de Februar 1861, saavelsom om Lovforslagets Forhold til enkelte af det tidligere Folkethingsudvalg stillede Forslag bemærkes Følgende ved Lovforslagets enkelte Paragraffer.

Til § 2.

Ligelydende med § 15 i Lov af 19de Februar 1861.

Til § 3.

Bestemmelserne i Lov af 19de Februar 1861 § 6 angaaende hvem Skattepligten paahviler kunne neppe ansees for aldeles tydelige; de have i alt Fald givet Anledning til flere Tvivlsmaal og været Gjenstand for forskellige Fortolkninger saavel af Rigningscommissionen som af Overligningscommissionen, saasom: om Forstaaelsen af Begrebet: „Hovedopholdssted“, om det i Paragraphen nævnte Aar, der betinger Skattepligten, er det løbende Calenderaar eller det samme Aar som det, for hvilket Skatten ligned, altsaa Aaret fra den 1ste April det ene Aar til den 31te Marts det næste Aar o. s. v. Ligesom det derfor er anseet nødvendigt bestemt at betegne Tiden, der betinger Skattepligten, saaledes har Ministeriet til Betegnelse af Dpholdets Beskaffenhed og til Afgjørelse af de Spørgsmaal, som knytte sig til en Skattepligtig Dphold i 2 Communer, i det Hele optaget de Bestemmelser, der findes i Loven af 6te Juli f. A. § 21, og som allerede fra 1ste Januar 1868 ere gjældende ogsaa for Kjøbenhavn. Hertil er efter Communalbestyrelsens Forslag knyttet deels Bestemmelser om Ugtefællers og forsørgede Personers Skattepligt, deels en Bestemmelse om, at der ved Dpholdstidens

Beregning ikke skal medtages den Tid, som den, der har fast Dphold andetsteds end i Kjøbenhavn, tilbringer i Kjøbenhavn som Medlem af Rigsdagen eller Commissioner, hvis Sammentræden er bestemt af Regjeringen eller Rigsdagen.

Til §§ 4—5.

Ogsaa de her foreslaaede Bestemmelser ere ganske stemmende med Indholdet af Loven af 6te Juli 1867 §§ 21 og 22.

Til §§ 6—7.

Disse Paragraffer ere nærmest affattede overensstemmende med § 3 i Lov af 25de Juli 1867 om en overordentlig Skat for Lidsrummet fra 1ste April 1867 til 31te Marts 1869 og svare iøvrigt til §§ 8—9 i Lov af 19de Februar 1861. Da denne Lov var til Revision i Folkethinget bemærkede det herom nedsatte Udvalg, at naar det sidste Punktum af § 8 omtaler Formuesforøgelse ved Arv eller Forstud paa Arv, maa dermed ogsaa være tilfjet Arv eller Forstud paa Arv, der er forbrugt i det forløbne Aar, og foreslaaer derfor, at Ordet „Formuesforøgelse“ ombyttes med Ordet „Indtægt“. Det er i denne Anledning af Kjøbenhavns Magistrat oplyst, at Overligningscommissionen netop har fortolket den paagjældende Bestemmelse paa den af Udvalget forudsatte Maade, og da Udvalgets Forslag let kan lede til den Misforstaaelse, at Indtægt af Arv altid, ogsaa i de kommende Aar, var fritagen for Beskatning, har Magistraten formeent, at den af Udvalget foreslaaede Forandring kun vil have skadelige Følger med Hensyn til Lovens Forstaaelse af Skatteyderne. Herefter har heller ikke Ministeriet formeent at kunne bringe nogen Forandring i saa Henseende i Forslag.

Med Hensyn til § 9 i Loven af 19de Februar 1861 har det samme Udvalg ligeledes stillet et Forslag om, at foruden de der ommeldte Fradrag i Indtægten er Skattebyeren endvidere berettiget til at fradrage Formuetab, som ere indtraadte i det forløbne Aar, idet Udvalget er gaaet ud fra, at alle Tab bør behandles eens, eftersom de medføre samme Følger for den Paagjældende. Communalbestyrelsen har derimod indskrænket sig til at foreslaae, at